

GNIEWLIWOŚĆ (6) *sb f*

e *prawdopodobnie jasne (tak w gniewliwy); o jasne.*

sg *N gniewliwość (2). ◇ D gniewliwości (2). ◇ A gniewliwość (1). ◇ I gniewliwością (1).*

Sł stp brak, Cn s.v. gniew, Linde XVIII w.; poza tym XVII w. (z Cn) s.v. gniew.

1. *Skłonność do gniewu, złośliwość (1) :*

Zwrot: »ukazywać gniewliwość« (1): á im wietfza w nim [nosie] będzie ostrość, Tim wietfzã vkazuje gniewliwość iakoby offa. GlabGad N8.

2. *Rozgniewanie (4) : Abowiem według drew tak ogień gora: á według mocy człowiczey/ tak gniewliwość będzie ie^{go} Leop Eccli 28/12.*

Zwroty: »ku gniewliwości poruszyć, pobudzić« = ad iracundiam provocare Vulg (1 : 1): Co iefli niezechciecie/ á mnie ku gniewliwości porulfycie/ miecz was poźrze Leop Is 1/20; Iakoby strozowie rol ftáli fie nád nią w okrąg: iż mię ku gniewliwości pobudzili/ mowi Pan Leop Ier 4/17.

»rozgniewać się gniewliwością« (1): Rozgniewał fie Pan ná wáffe oyce gniewliwością [Iratu est ... iracundia]. Leop Zach 1/2.

**** Bez wystarczającego kontekstu (1) : Iracundia – Gniewliwość. Calep 562b.*

Cf GNIEW, GNIEWANIE, GNIEWANIE SIĘ, GNIEWIWOŚĆ, GNIEWNOŚĆ